

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/201/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118205232
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7118205232.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcov: 1. E. E. E., X. X.X.XXXX, L. F., V. XX, 2. Š. H., X. XX.XX.XXXX, L. F., V. XX, 3. G. H., X. X.X.XXXX, L. F., V. XX, 4. H. E. J., X. XX.XX.XXXX, L. F., V.M. XX, žalobcovia v 2., 3. a 4. rade zastúpení JUDr. Jánom Juhászom, bytom Košice, Tokajicka 18 proti žalovaným: 1. H. B., X. X.XX.XXXX, V. XX, F.Š., 2. L. H. X., X. X.X.XXXX, G. XXX, 3. Š. J., X. XX.XX.XXXX, V. XX, F., 4. C. J., X. XX.XX.XXXX, V. XX, F., 5. R. P., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 6. P. P., X. X.X.XXXX, V. XX, F., 7. V. H., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 8. X. Z., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 9. H. R., X. X.X.XXXX, F. XX, F., 10. C. H., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 11. H. D. Š., (podľa žalobcov toho času H.), X. XX.X.XXXX, Z. X. XX, F., 12. E. P., X. XX.X.XXXX, V. XX, F.A., 13. U. P., X. XX.XX.XXXX, V. XX, F., 14. H. F., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 15. Ľ. P., X. X.X.XXXX, V. XX, F., 16. Ing. E. F., X. X.X.XXXX, V. XX, F., 17. H. F., X. XX.X.XXXX, V. XX, F.Š., 18. E. H., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 19. E. L., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 20. L. L., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 21. E. Y. E., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 22. V. E., X. XX.X.XXXX, V. XX, F.Š., 23. H. Y. Z., J., X. XX.XX.XXXX, V. XX, F., 24. C. H., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 25. A. H. H., X. XX.XX.XXXX, H.K.Š. XX, B., 26. Y. P., X. XX.X.XXXX, X. F. XX, F., 27. A. G. H., X. XX.X.XXXX, V.M. XX, F., 28. A. E. G., X. X.X.XXXX, V. XX, F., 29. A. U. G., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 30. D. V., X. XX.XX.XXXX, V. XX, F., 31. R. J., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 32. A. H. R., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 33. K. Y. P., M., X. X.X.XXXX, R. X, V., 34. H. G. P., X. X.X.XXXX, V. XX, F., 35. E. Š., X. X.X.XXXX, V. XX, F., 36. V. Š., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 37. A. H. E., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 38. H. Z. E., X. X.XX.XXXX, V. XX, F., 39. IX. F. J., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 40. H. Ľ. H. K. M. (J. X.), X. X.X.XXXX, V. XX, F., F. C.: X K. C., P. R., L., M. M., K. W., 41. C. H., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 42. U. S., X. X.X.XXXX, V. XX, F., 43. J. E. Č., M., X. XX.XX.XXXX, V. XX, F., 44. E. H. Č., X. X.XX.XXXX, V. XX, F., 45. J. Z., X. XX.XX.XXXX, V. XX, F., 46. H. F., X. XX.XX.XXXX, G. XX, F., 47. H. Y., X. X.XX.XXXX, L. H. XX, F., 48. B. R., X. X.X.XXXX, Č.K. XXX/X, F., 49. E. P.Š., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 50. E. H. K., X. XX.XX.XXXX, V.Í. XX, Košice, 51. J. Y. H.Č. (J. E.), X. XX.X.XXXX, V. XX, Košice, 52. E. G. L., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 53. JUDr. Ľ. L., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., žalovaní v 52. a 53. rade právne zastúpení JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., 54. F. H., X. XX.X.XXXX, V. XX, Košice, 55. Z. L., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., 56. A. P. Š., X. XX.X.XXXX, V. XX, F., o uplatnenie práva, o odvolaní žalobcov v 1. až 4. rade proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 13C/18/2018-551 zo dňa 5.8.2020 takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie v napadnutých výrokoch a trovách konania a vec v rozsahu zrušenia v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Košice I uznesením č.k. 13C/18/2018-551 zo dňa 5.8.2020 zastavil konanie o uplatnenie práva, druhým výrokom priznal žalovaným v 52. a 53. rade právo na náhradu trov konania proti žalobcom vo výške 100 % a tretím výrokom vo vzťahu žalobcov voči ostatným žalovaným náhradu trov konania navzájom nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobcovia sa svojou žalobou zo dňa 30.4.2018 domáhali voči žalovaným určenia, že radou zvolané zhromaždenie vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome spoločenstva domu - Košice so sídlom V. XX, Košice na deň 27.3.2018 bolo zvolané v rozpore s druhou vetou ust. § 14 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. a preto je neplatné, určenia, že uznesenie č. 13/18 prijaté na tomto zhromaždení vlastníkov bytov a nebytových priestorov bolo prijaté v rozpore s ust. § 14 ods. 3,4 zákona č. 182/1993 Z.z. a preto je neplatné a žalobcovia žiadali zároveň náhradu trov konania. Dňa 29.7.2020 žalobcovia písomne oznámili súdu, že svoju žalobu berú celkom späť a navrhli konanie zastaviť a to z dôvodu oprávnenej námietky niektorých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome na dlho trvajúce a nekonečno vyzerajúce súdne konanie, rešpektujúce ich prejav vôle zrušiť spoločenstvo domu - Košice ku dňu 31.7.2020.

3. Po použití ustanovenia § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) súd pre späťvzatie žaloby zastavil konanie.

4. O trovách konania vo vzťahu žalobcov a žalovaných v 52. a 53. rade rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP a s konštatovaním, že žalobcovia sú procesnou stranou, ktorá zavinila zastavenie konania, priznal týmto žalovaným proti žalobcom náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vo vzťahu žalobcov a ostatných žalovaných podľa § 256 ods. 1 CSP nepriznal trovy konania týmto žalovaným, pretože im preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

5. V zákonnej lehote proti výrokom uznesenia o trovách konania podali odvolanie žalobcovia z dôvodu uvedených v § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Uvedli, že žalovaní v 11., 21., 41. a 52. rade sú práve tí, ktorí v rozpore so zákonom č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov dlhodobo významnou mierou sa zapríčinili a prinútili žalobcov podávať žaloby na ochranu svojich dotknutých práv vlastníka bytu a rovnako svojím konaním sa pričínili aj o zrušenia spoločenstva domu Košice ku dňu 31.7.2020 a svojím konaním sami vedome spôsobili takýto stav veci a žalobcom dokonca finančnú škodu pozostávajúcu najmä z hotových výdavkov na nákup kancelárskeho papiera a toneru do HP tlačiarne za účelom vyhotovenia 60 rovnopisov žalôb s prílohami. Žalobcom v 1. a 4. rade nezostávalo nič iné a boli nútení, aby takto žalovanými v 11., 21., 41. a 52. rade vedome zavinení hore uvedený stav veci riešili späťvzatím nimi podanej písomnej žaloby. Majú však za to, že súd prvej inštancie mal žalobcom priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči vyššie uvedeným žalovaným v zmysle ust. § 257 CSP a náhradu trov konania nepriznať žalovanému v 52. a 53. rade. Na tom nič nemení ani tá okolnosť, že na pojednávaní konanom v tejto právnej veci dňa 15.1.2020 zástupca žalovaných v 52. a 53. rade si uplatnil trovy konania za pojednávanie s odôvodnením, že zo strany žalobcov ide o zmarené pojednávanie, pretože nepodali návrh na zmenu účastníkov konania na strane žalovaných. Žalobcovia uviedli, že je výlučne na ich vôli, či podajú alebo nepodajú návrh na zmenu účastníka konania, či už na strane žalobcu alebo na strane žalovaného, lebo zákon im takúto povinnosť neukladá. Žalobcovia žiadali, aby si súd pripojil spisy vedené na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 38C/35/2019, 36C/2/2020 a 13C/8/2020, v ktorých sa nachádzajú ďalšie listinné dôkazy, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie súdu a bez akýchkoľvek pochybností preukazujú opodstatnenosť podania odvolania zo strany žalobcov. Navrhli, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a zmenil súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu žalobcov a žalovaných v 52. a 53. rade nepriznal žalovaným náhradu trov konania a vo vzťahu žalobcov a žalovaných v 1., 21., 41. a 52. rade priznal žalobcom plnú náhradu trov konania proti týmto žalovaným. Alternatívne uviedli, aby odvolací súd zrušil napadnuté výroky uznesenia súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP preskúmal uznesenie v napadnutých výrokoch o trovách konania, aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

7. Žalobcovia použili odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia, a ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a/,b/,c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol, i keď nemusel prejavíť o výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej. Za inú vadu konania sa v zmysle

judikatúry súdov považuje aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, pochybenie vo vykonanom dokazovaní napr. vykonanie dôkazu nezákonného alebo bez vzťahu k prejednávanej veci, posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav, a o omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

8. Žalobcovia vytýkali súdu prvej inštancie, že nesprávne posúdil zavinenie sporových strán na zastavení konania a tiež že nepoužil ustanovenie § 257 CSP.

9. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní v zmysle ust. § 255 CSP, ale i zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania podľa § 256 CSP. Aplikácia ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, ak sú síce naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý v rozhodnutí je potrebné aj náležite odôvodniť. Výnimočnosť prípadu môže spočívať tak v okolnostiach u strán sporu, ale aj v okolnostiach danej veci. Ustanovenie § 257 CSP v zmysle zaužívanej judikatúry nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie v zmysle svojvoľie súdu, ale ide o také ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvlášťne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť (uznesenie NS SR z 28.1.2010 sp.zn. 2MCdo/17/2009).

10. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Účelom ustanovenia § 257 CSP je teda umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára práve sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť k rozhodnutiu súdu inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa vyplývajú teda buď zo sociálneho aspektu, kedy povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch sa zohľadňujú osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada sa na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže teda súd dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (uznesenie Ústavného súdu SR z 8.12.2011 sp.zn. II. ÚS 563/2001-14 po prispôbení novej úprave). Ustanovenie § 257 CSP neslúži k zmierňovaniu majetkových rozdielov medzi účastníkmi konania, ale práve k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Rozhodnutie súdu sa preto musí spravodlivo javiť predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku a pod. (uznesenie NS SR z 18.1.2012 sp.zn. 6MCdo/5/2011).

12. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutých výrokov uznesenie len stroho uvádza použitie ustanovenia § 256 ods. 1 CSP s tým, že žalobcovia svojím späťvzatím žaloby spôsobili zastavenie konania a vôbec neuvádza svoje úvahy, na základe ktorých dospel k takémuto jednoznačnému záveru. Vôbec sa tiež ani okrajovo nezaobrá prípadnou možnosťou

použitia ustanovenia § 257 CSP, neuvádza, prečo toto ustanovenie v danom prípade neprichádza do úvahy.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd v súlade s ustanovením § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil napadnuté výroky uznesenia o nároku na náhradu trov konania, lebo pre nedostatok odôvodnenia nie je možné posúdiť, či súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania použil správny právny predpis.

14. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci v rozsahu zrušenia bude zaoberať sa možnosťou použitia § 257 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania s prihliadnutím na vyššie uvedené kritéria ako aj argumenty, uvedené v odvolaní žalobcov, opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodniť.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2, posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).